

választalan maradsz
 kérdőjeles vénségedre
 mikor a ragadozónak
 már vadászni sincsen kedve
 mit tesz mégis dörmög morog
 sebágyában csak hánytorog
 ennyi ami kitart vele
 ébresztőnek becsüljük meg
 nyugtalanít életjele

A RÓZSAFÁKIG

Már nem élsz
 Mit remélsz
 Ki a helyét adja át
 A trolin máskor énközpontúság
 A testi selymét lengeti
 A vágy trilláit pengeti
 Kapaszkodik a nótafára
 Az anyja lánya
 Beste borostyánja
 Veti le a fehéreneműt
 Megülik ünnepük
 Boldogok a létben
 Mit szóljon aki szépen
 Napról napra csak a másik
 Számlálja rózsafáit
 Bimbókra bízva a folytatást

Holmi, 2011/1.

(Rába György [1924–2011] verset és tanulmányt írt, műfordítással foglalkozott. József Attila-, Széchenyi- és Kossuth-díjas volt.)

Kerék Imre

BECEHEGYI KÉPESLAP

Mint léglökéses repülőgép,
 a földtől elrúgja magát
 s fölszáll a hegy, s mint óriás
 mikroszkóp alatt, lüktet a világ:

a mandulák virágot bontanak,
 szálkás fények fészülik a vizet,
 cingár szőlőkarók sorfala közt
 permetezőcső kigyója sziszeg.

Kutatva fák, madarak, csillagok
 törvényeit, amit kínál a lét:
 vigaszul fanyarabb napokra
 elénk rakod szorgalmas gazdaként.

S bennünk ragyog tovább, amit kezed,
 s agyad munkája formál napra-nap.
 Bazalton ért soraid mértanában
 Új Éden kontúrjai izzanak.

Somogy, 2011/1.

(Kerék Imre 1942-ben született Háromfán. Verset ír, műfordítással foglalkozik. József Attila-díjas.)